

ภาพข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เป็นสถานการศึกษาที่ตั้งขึ้นโดยพระบรมราชโองการแห่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พุทธศักราช 2436 และตามพระราชดำริแห่งสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส เพื่อเป็นสถานที่ศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรมชั้นสูงของพระภิกษุสามเณร ต่อมาในปีพุทธศักราช 2488 สมเด็จพระสังฆราชเจ้ากรมหลวงวชิรญาณวงศ์ ทรงโปรดให้จัดการศึกษาในรูปแบบมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนา เรียกว่า “สภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัย” และเมื่อพุทธศักราช 2527 รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติรับรองหลักสูตรปริยญาตรีทั้ง 4 คณะ คือ คณะศาสนาและปรัชญา, คณะมนุษยศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ หลังจากนั้นในปีพุทธศักราช 2531 สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา และสาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา ต่อมาในปีพุทธศักราช 2540 รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยต่อรัฐสภาและได้รับอนุมัติให้ตราพระราชบัญญัติยกขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม พุทธศักราช 2540 และในปีการศึกษา 2548 สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยจัดการศึกษาในระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา ปัจจุบันมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย ได้ขยายการศึกษาไปในจังหวัดต่างๆ รวม 7 วิทยาเขต 3 วิทยาลัย และได้สนองงานของสงฆ์ในการฝึกอบรมพระธรรมทูตไปต่างประเทศ (ธรรมยุต) เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนาในนานาประเทศ

ในการประทานปริญญาบัตรครั้งนี้ สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติปริญญาบัตรบัณฑิต จำนวน 1,599 รูป/คน ปริญญามหาบัณฑิต จำนวน 528 รูป/คน และปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต จำนวน 10 รูป/คน รวม 2,137 รูป/คนมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยได้รับความกรุณาอย่างสูงที่เจ้าพระคุณสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ได้มีเมตตามาเป็นประธานในพิธีประทานปริญญาบัตร ประจำปีการศึกษา 2559 แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยในครั้งนี้ และประทานพระโอวาทเพื่อเป็นสิริมงคลว่า

“ได้ชื่อว่าเป็นบัณฑิตสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยอันมีเกียรติภูมิ มีประวัติความเป็นมาคู่ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา และประวัติศาสตร์ชาติไทย ย่อมมีหน้าที่ที่จะรักษาเกียรติภูมินั้นให้ดำรงอยู่กับตนเสมอ บัณฑิตที่จะก้าวออกไปปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบนั้น ต้องมี “ขันติธรรม” ประจําใจ ต้องรู้จักอดทนและอดกลั้น ไม่ยอมถัว ยอมใจให้ถูกรังแกไปตามเหตุการณ์ ตามอคติและอารมณ์ที่ตนชอบใจ หรือไม่ชอบใจนั้น